★ చిత్రహంస ★

ప్రతాపరావు

నాలుగురోజుల నాడు దినపత్రిక చదువుతోంటే ఒక కాలమ్‌లో 'ప్రేమమాధుర్యంలో నాభివిషం' అనే శీర్షిక అగుపించింది. ప్రేమ అనే వస్తువులో నమ్మకంలేని నాకు ఆ శీర్షిక రుచించలేదు. అందుకని చదవలేదు.

ఆ మరునాడొక ఉత్తరం వచ్చింది.

'నా నుంచి ఏమీ లాభం పొందకపోయినా నన్నొక స్నేహితునిగా పరిగణించినందుకు నీకెంతో కృతజ్ఞుణ్ణి. నీ వేదాంతంలో నమ్మకం లేకపోయినా నీ స్నేహాన్ని అనుభవించాను. ఈ జాబు అందేటప్పటికి నేనీ లోకంనుంచి వెళ్ళిపోతాను మళ్ళీ కనపడనందుకు క్షమించు.'

అని నా స్నేహితుడు సంతకం పెట్టాడు. ఉత్తరం కాసేపు తికమక పెట్టింది.

అప్రయత్నంగా ఆ క్రిందటిరోజు చదివిన శీర్షికమీదికి పోయింది మనస్సు, వెంటనే తీసి చూశాను. నా స్నేహితుడిపేరు లేదు. ఒక షావుకారుపిల్లవాడు వడ్డివారి యువతిని ప్రేమించాడు. అని వారిగాథ వ్రాయబడింది.

* * *

నాకు అతను చిన్ననాటి స్నేహితుడు ఉద్యోగరీత్యా నేను వాళ్ళవూరు వెళ్ళినప్పుడల్లా కలుసుకొంటూండేవాణ్ణి. ఏదో పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకొనేవాళ్ళం.

నన్నతడు ఆత్మీయుడిగా ఎందుకు పరిగణించాడో నాకు తెలియదు. కాని ఒకనాడు అతను,

"ఇంతవరకు ఎవరికీ చెప్పలేదు, నీ కెందుకో చెప్పాలని బుద్ధిపుడుతోంది. నీవు సలహా తప్పకుండా యిస్తావనుకుంటాను,"

"తప్పకుండా యిస్తాను. కానీ [illegible], దానికే [illegible]"

"కులం గాని కులంలో అమ్మాయిని ప్రేమించాను. ఆ అమ్మాయికూడా నన్ను ప్రేమించింది, మా యిద్దరికి ఒకరిలో ఒకరు ఐక్యమవ్వాలనే కోరికుంది. కాని యీ ప్రపంచంలో మా ప్రేమను సంఘం గుర్తించదు. సంఘాన్నెదిరించి వివాహం చేసుకుందామనే ధైర్యం యిద్దరికీ లేదు. ఇప్పుడేం చేయాలి?"

'అబ్బాయి, ఉన్న సంగతి చెప్పమంటే ప్రేమ అనే వస్తువుమీద నాకు పూర్తిగా నమ్మకం లేదు. యవ్వనంలో యిద్దరు యువతీయువకులు ఒకరికోసం ఒకరు తహతహలాడితే దానికి ప్రేమ అనే పేరుపెట్టి దాన్నొక అపూర్వవస్తువుకింద తయారుచేశారు మన కవులు. ఆ కవిత్వపు పటుత్వం హృదయాల్లో నాటుకుని, అలాంటి వస్తువొకటుందని, అది అనుభవించదగ్గదే కాని చూడలేనిదని ఏదేదో ఊహాగానం చేస్తున్నారు. ఈ యుగపువాళ్ళంతా. ఆడ మగ మధ్యనుండే ఆకర్షణను నువ్వు ప్రేమంటే మాత్రం నే నొప్పుకోను. అది కామం, పశుత్వం అందుకని నే నిచ్చే సలహా ఏమంటే నీకు చేతనయితే అనుభవించు.'

'నువ్వెప్పుడయినా ప్రేమించావా' అని ఉద్రేకంగా అడిగాడు నా మిత్రుడు.

'దానిలో నమ్మకం లేనప్పుడు నే ననుభవించానని ఎలా చెప్పగలను? కాని ఆ ఉన్మాదంలో పడిన యువకులు చెప్పేమాటలు మాత్రం విన్నాను.'

'అందుకనే ప్రేమమాధుర్యం నీకు తెలియదు. అనుభవించడం తెలిస్తే, చేతగాని దద్దమ్మవు' అన్నాడు

'అవున్లెద్దూ' అన్నాను నేను తేలికగా.

'[illegible] నీ అభిప్రాయం మార్చుకుంటావు' అన్నాడు

'ఎవరయినా మార్చగలిగితే నా కభ్యంతరం లేదు.' అన్నాను

అంతటితో ఆ నాడు సంభాషణ ముగిసింది.

అసలు కథ తెలుసుకోవాలని కుతూహలం కలిగి వాళ్ళ ఊరెళ్ళాను.

నన్ను చూడగానే వాళ్ళనాన్న "పెద్దాడెళ్ళిపోయాడురా" అని బావురుమన్నాడు. నా మనస్సు చివుక్కుమంది. ఆ దుఃఖంలో నాకేమీ అడగడానికి తోచలేదు.

ప్రక్కనే నిల్చున్న స్నేహితుణ్ణి బయటికి తీసికెళ్ళి అడిగాను. చెప్పడానికి అతనికికూడా నోరు రాలేదు అలా వెళదామురా అని తీసికెడుతూ దారిలో మొదలెట్టాడు.

'వాళ్ళింటి కెదురుగా ఉన్న అమ్మాయిని చూశావా ?'

"చూడలేదు. కాని విన్నాను. వాడే చెప్పాడు నాకు ఒకమ్మాయి నెవరినో ప్రేమిస్తున్నానని' అని జవాబిచ్చాను

'ఆ అమ్మాయిని వీడు ప్రేమించాడు. యిద్దరు ఎప్పుడయినా ఒకసారి కలుసుకునేవారు. వాళ్ళ నిశ్చల ప్రేమలో కామానికి తావు లేకపోయింది. వాళ్ళు కోరిందల్లా ఒకరికొకరు ఎడబాటు లేకుండా ఉండడమే.

ఈ లోకాని కంటుబట్టకుండా సంవత్సరాలు గడిపారు. కాని ఎన్నాళ్ళలా గడపడం అని యిద్దరు సంఘాన్నెదిరిద్దామని నిశ్చయించుకున్నారు. ఆ నిశ్చయానికి ప్రథమసోపానం అతను నిర్భీతిగా వాళ్ళింటికి రోకరోజు వెళ్ళాడు. అది ఏ కోణంగివెధవో చూశాడు. కథలల్లారు. ఊరంతా పాకిపోయింది. దానితో వాళ్ళిద్దరికి కలుసుకోడాని కవకాశం లేకపోయింది.

మొన్నరాత్రి పన్నెండుగంటలకు యిద్దరూ కలుసుకున్నారు. ఇద్దరు తండ్రులూ చూశారు. ఆ పిల్లను వాళ్ళనాయన వీడు చూస్తుండగానే చావబాదాడు.

మనవాణ్ణి యింటికి తీసుకొచ్చి వీళ్ళనాన్న కొట్టినంత పర్యంతం చేశాడు. కులంగాని కులం దానితో ప్రేమ, పెళ్ళటరా' అని నానా దుర్భాషలాడాడు ఇది ఊరంతా పాక్కిపోయింది. మర్నాడు ఊళ్ళో మొహం చూపించలేకపోయాడు ఆ అమ్మాయిని వీడి మొహం ముందే నానామాటలాడారు ఊళ్ళోవాళ్ళంతా. అది భరించలేకపోయాడు.

నాభి సంపాదించాడు. తిన్నగా ఆ అమ్మాయింటికెళ్ళాడు. మనవాడి అదృష్టంకొద్దీ పిల్లతండ్రి లేడు. ఇద్దరు చెరికొస్త నాభి వేసుకున్నారు. ఒక అరగంట గడిచింది. పిల్లతండ్రి చూచి డాక్టరును పిలిపించాడు.

వైద్యుడొచ్చేటప్పటికి మనవాడు మనల్ని విడిచి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ అమ్మాయికి విరుగుడిచ్చి బ్రతికించారు. తన ప్రేమికుడు లేనిలోకం తనకొంగుకని వెంటనే నూతిలోపడింది ఈ ప్రయత్నంలో ఆ అమ్మాయి మనోరథం నెరవేరింది.

ఈ కథ పూర్తి చేసేటప్పటికి ఊరిబయటకు చేరాము,

"అదుగో చూడు ! మనవాడి కులాచారం ప్రకారం మనవాణ్ణి దహనంచేశారు. బూడిద కనిపిస్తోంది. ఆ ప్రక్కనే కనిపిస్తున్న మట్టిదిబ్బ ఆ అమ్మాయిది. వాళ్ళఆచారం ప్రకారం అక్కడ భూశయనం చేశారు. ఈ లోకం ఎంత విడదీయ ప్రయత్నించినా ఆ లోకానికి కలిసేవెళ్ళారు ఆ ప్రేమజీవులు, అమరమూర్తులు.

ఆ దృశ్యం హృదయాన్ని కరిగించింది. అశ్రుధార రాల్చాను వారిద్దరి స్మృతికి.